

om det højtærede Finansudvalg har lavet nogle Rammer, som dette skal falde ind under, har man Lov at sige, at overfor en saa berømt Mand maa man bryde alle Rammer. Jeg synes, at der her var Anledning til, at Staten gav en Hædersgave af større Betydning. Og jeg vil da sige, at en Fordobling ingenlunde var for meget. Jeg kan heller ikke undlade at nævne Forfatteren Henrik Pontoppidan, der staar med det samme Beløb, men ogsaa kunde have Krav paa en højere Understøttelse. Denne Mands Forfatterskab er saa egenartet og sjældent og karakteriserer i saa høj Grad hele vor Tid, at han fortjente højere Understøttelse. Saa vidt jeg ved, er Forfatteren syg og har været det i lang Tid. Ogsaa det vilde kunne være Anledning til at paaskønne hans for Litteraturen her i Landet enestaaende og sjældne Virksomhed. Maa jeg endvidere henlede Opmærksomheden paa en enestaaende Samler, Ewald Tang Kristensen, en gammel, ensom Mand, der har gjort et Arbejde, som Efterslægten i høj Grad vil paaskønne. Ingen anden Mand har gaaet saa mange Trin for at samle gamle Eventyr og Folkeminder som Ewald Tang Kristensen. Det vilde være rimeligt at forhøje hans Understøttelse, 2 100 Kr., ret betydeligt. Han fortjener det i hvert Fald.

Jeg nævner ogsaa dette om Litteraturen, fordi den danske Litteratur i Øjeblikket har meget daarlige Vilkaar her i Landet. Det er efterhaanden desværre blevet saaledes, at Forlæggerne ingen Vægt lægger paa at reklamere for dansk Litteratur; de gør overordentlig meget for Røverromaner fra Amerika, England og andre Lande, averterer om dem, sender dem ud med store Plakater og trykker dem i Oplag paa et halvt Hundrede Tusinde Eksemplarer, medens de danske Forfattere bliver trykt i Oplag paa 1 000 eller højst 1 500 Eksemplarer, uden at der gøres nogen Reklame for dem. Det er en ganske meningsløs Maade at behandle den danske Litteratur paa, og hvis dette fortsættes, vil det efter min Mening være i høj Grad skadeligt for den danske Bogavl. Det er en Grund mere, hvorfor jeg mener, at vi bør støtte Litteraturen, hvor vi kan. Nu ved jeg, at der kommer et Andragende fra Danske i Udlandet, i Amerika navnlig, til Regering og Rigsdag om, at man vil støtte dem, dels med Bevillinger til Foredrag, dels med Bevillinger til Uddeling af Bøger og Opretelse af Biblioteker. Med Hensyn til de to sidste Punkter vil jeg gerne støtte dette Andragende, derimod vil jeg ikke anbefale

at give Bevillinger til Foredrag, for Foredrag gaar jo blot ind ad det ene Øre og ud ad det andet; det kan vi se her i Salen, hvis det overhovedet gaar ind ad Ørerne, hvis ikke Medlemmerne og dermed Ørerne er forsvundet, allerede forinden Foredraget bliver holdt. Foredrag fæstner sig neppe særlig stærkt hos Folk, og det er i hvert Fald noget, som man selv kan sørge for, hvis man ønsker dem. Derimod synes jeg, at vi burde støtte baade Danske i Amerika, som dog tæller op imod en halv Million, og ogsaa den danske Litteratur ved at sende god Litteratur derover; det var, synes jeg, et Spørgsmaal, der dog var værd at overveje.

Jeg ser, at Turistforeningerne venter sig meget af Dansk-Amerikanerne og spekulerer stærkt paa, hvad de vil gøre for dem, naar de kommer hjem. Jeg tror nu ikke, Turistforeningerne skal gøre saa forfærdelig meget. Det gøres ikke med Fester; de Mennesker, der kommer hjem fra Amerika, vil først og fremmest se den Plet, hvor de er vokset op, besøge Slægt og Venner, og saa vil de for en billig Rejsepenge kunne drage om og se deres gamle Land. Hvis de gode Turistforeninger vilde gøre noget, saa burde de gøre det, som alle Mennesker burde gøre i dette Øjeblik, nemlig drive Priserne ned, navnlig Hotel- og Restaurationspriserne; Hotel- og Restaurationspriserne her i Landet er nemlig rene Aagerpriser, det er Apotekerpriser, de burde ikke taales, de burde drives ned gennem den offentlige Mening, ved Pressens Hjælp og alt, hvad vi har af offentlig Mening her i Landet. Men navnlig af Hensyn til Turiststrømmen, som hele Europa nu kæmper for at faa fat paa, maa vi drive Hotel- og Restaurationspriserne ned, det er aldeles uvægerlig nødvendigt, hvis man vil have fat paa Turisterne; vil man ikke nedsætte Priserne, kan man lige saa godt spare sig at spekulere i Turiststrømmen.

Jeg nævnte Uddeling af Bøger og Støtte til Litteraturen. Maa jeg i denne Forbindelse nævne, at det sikkert vilde være heldigt, hvis man for Alvor vilde skabe Interesse for Nationalmuseet, om man saa gjorde noget lignende, som er gjort i disse Dage med Museumsgenstande fra Frederiksborg, der er udstillet her inde paa Charlottenborg; det vilde være heldigt, om man udstillede nogle af Nationalmuseets Genstande ude i Provinsen. Dette at føre Frederiksborg til København er nu ikke saa forfærdelig nødvendigt, for her har man nok i Forvejen; men at føre København til Provinsen, om jeg saa maa sige, at føre Nationalmuseets Genstande, som er hentet